वामदेवो गौतमः। सविता। जगती।

तद्देवस्यं सिवतुर्वायं महद्वृणीमहे असुरस्य प्रचेतसः।

छुर्दिर्येन दाशुषे यच्छिति त्मना तन्नी महाँ उदयान्देवो अक्तुभिः॥ ४.०५३.०१ ४

असुरस्य- प्राणदस्य। प्रचेतसः- प्रकर्षचेतनस्य। देवस्य- द्योतनशीलस्य। सवितुः-सूर्यस्यात्मनः। तत्। महत्। वार्यं- वरणीयं तेजः। वृणीमहे- वरणं कुर्मः। येन- येन तेजसा। दाशुषे- दात्रे। तत्। छर्दिः- सद्म। त्मना- स्वतः। यच्छति- ददाति। महान्- महात्मा। देवः-सविता। अक्तुभिः- सर्वेषु दिनेषु। उदयान्- उदेतु॥१॥

दिवो धर्ता भुवनस्य प्रजापितः पिशः द्रापिं प्रति मुञ्चते कविः।

विचक्षणः प्रथयन्नापृणन्नुर्वजीजनत्सिवता सुम्नमुक्थ्यम्॥ ४.०५३.०२

दिवः- नभसः। भुवनस्य- पृथिव्याश्च। धर्ता- धारकः। प्रजापितः- विश्वां पालकः। पिशङ्गम्-विचित्ररूपम्। द्रापिम्- कवचमावरणम्। कविः- क्रान्तदर्शी। प्रिति मुञ्चते। विचक्षणः-विशेषद्रष्टा। प्रथयन्- प्रख्यापयन्। आपृणन्- आपूरयन्। सिवता- सूर्यः। उरु- विस्तीर्णम्। उक्थ्यम्- श्रुतिप्रसिद्धम्। सुम्नम्- आनन्दम्। अजीजनत्- सृजिति॥२॥

आप्रा रजाँसि दिव्यानि पार्थिवा श्लोकं देवः कृणुते स्वाय धर्मणे।

प्र बाह्र अस्त्राक्सविता सवीमनि निवेशयन्त्रसुवन्नक्तिर्मर्जगत्॥ ४.०५३.०३

दिव्यानि पार्थिवा रजांसि- दिव्यभौमलोकान्। आप्राः- आपूर्यित। देवः। स्वाय धर्मणे-आत्मधर्माय। श्लोकम्- उपासकस्य हृद्ये मन्त्रम्। कृणुते- प्रकाशयित। जगत्- भुवनम्। अक्तुभिः-कान्तिभिः। निवेशयन्- स्वस्वकर्मणि स्थापयन्। प्रसुवन्- प्रेरयन्। सविता- प्रेरकः। सवीमनि-प्रसवे निमित्ते सित। बाहू। प्र- प्रकर्षेण। अस्त्राक्- सृजित॥३॥

WEBOLIM

अद्मियो भुवनानि प्रचाकेशद्वतानि देवः संवितामि रेक्षते।

प्रास्त्रीग्बाह्र भुवेनस्य प्रजाभ्यो धृतवेतो महो अज्मेस्य राजित॥ ४.०५३.०४

अदाभ्यः- अहिंस्यः। भुवनानि- लोकान्। प्रचकाशत्- प्रकाशयित। व्रतानि- धर्मान्। देवः-द्योतकः। सविता- सूर्यः। अभि- आभिमुख्येन। रक्षते- पालयित। भुवनस्य प्रजाभ्यः-लोकस्थजनेभ्यः। बाह्र। प्रास्नाक्- प्रकर्षेण सृजित। महः- महतः। अज्मस्य- लोकस्य। धृतव्रतः-नियितधारकः। राजित- प्रकाशते ॥४॥

त्रिर्न्तरिक्षं सविता महित्वना त्री रजाँसि परिभुस्त्रीणि रोचना।

तिस्रो दिवः पृथिवीस्तिस्र इन्वति त्रिभिर्वतैरुभि नौ रक्षति त्मना ॥ ४.०५३.०५

सविता- सूर्यः । त्रिरन्तिरक्षम्- अन्तिरिक्षत्रयम् । महित्वना- स्वमाहात्म्येन । इन्वित- व्याप्नोति । त्री रजांसि- त्रीन् लोकान् । परिभूः- परितो भवित । त्रीणि रोचना- त्रीणि ज्योतींषि व्याप्नोति । तिस्रो दिवः- द्युत्रयम् । पृथिवीस्तिस्रः- भूमित्रयम् । इन्वित- व्याप्नोति । त्रिभिर्वतैः- व्रतत्रयेण । त्मना- स्वतः । नः- अस्मान् । रक्षिति पालयित ॥५॥

बृहत्सुम्नः प्रसवीता निवेशनो जगतः स्थातुरुभयस्य यो वशी।

स नौ देवः संविता शर्मे यच्छत्वस्मे क्षयाय त्रिवरूथमंहसः॥ ४.०५३.०६

बृहत्सुम्नः- महानन्दः। प्रसवीता- अनुज्ञाता। निवेशनः- शरण्यः। जगतः स्थातुः वशी-स्थावरजङ्गमस्वामी। सः- असौ। नः- अस्माकम्। देवः। सविता- सूर्यः। त्रिवरूथम्-लोकत्रयात्मकम्। शर्म- मङ्गळम्। यच्छतु- ददातु। अस्मे- अस्माकम्। अंहसः- पापस्य। क्षयाय- नाशाय भवतु॥६॥

आर्गन्देव ऋतुिम्वधीतु क्षयं दर्घातु नः सिवता स्प्रजामिषम्। स नेः क्षपाभिरहिभिश्च जिन्वतु प्रजावन्तं रियमस्मे सिमन्वतु॥ ४.०५३.०७

WEBOLIM

देवः- द्योतकः। ऋतुभिः। आगन्- आगच्छतु। क्षयम्- भूमिम्। वर्धतु- वर्धयतु। सुप्रजाम्-शोभनसन्तितम्। इषम्- सत्कामनाम्। नः- अस्मभ्यम्। सविता। द्यातु- यच्छतु। सः- असौ। नः- अस्मभ्यम्। क्षपाभिः अहभिश्च- अहोरात्रैः। प्रजावन्तम्- सन्तितयुक्ताम्। रियम्- सम्पदम्। सिमन्वतु- सम्यक् प्रापयतु॥७॥

WEBOLIM